

[Hans Nielsen.]

domme, Nationalbanken er i Besiddelse af, ikke maa opføres til en højere Pris end til Ejendomsskyldværdien.

Ifølge det af Ministeren oprindelig forelagte Forslag kunde Banken hos Tilsynet for Banker, Tilsynet for Sparekasser samt Fondsbørstilsynet direkte erholde Oplysninger, som den ønskede vedrørende forskellige Forhold, der maatte have Interesse for Banken. Denne Bestemmelse har mødt Modstand fra anden Side i Udvalget, og det har ført til, at Ministeren under Nr. 31 har stillet et Ændringsforslag, hvorefter Nationalbanken vel kan erholde saadanne Oplysninger, men kun gennem Ministeren. Nationalbanken maa altsaa henvende sig til Ministeren for Handel, Industri og Søfart og begære saadanne Oplysninger udliveret af Bank-, Sparekasse- eller Fondsbørstilsynet, hvorefter Ministeren — hvis han finder det rigtigt — videresender Oplysningerne til Nationalbanken. Til Gengæld vil de nævnte Tilsyn paa tilsvarende Maade gennem Ministeren kunde indhente Oplysninger vedrørende Nationalbankens Forhold, alt for saa vidt, gaar jeg ud fra, den til enhver Tid siddende Minister finder det tilstedeligt.

Dette er de Ændringer, der er foreslaaet vedrørende selve Forslaget. Under Nr. 35 er der stillet et Ændringsforslag vedrørende Bankens Navn. Der har været ført mange Forhandlinger nu i tre Aar i Udvalget om, hvilket Navn Banken skulde have. Efter Forslaget skulde den jo hedde „Danmarks Bank“, men dette Navn har ikke kunnet trænge igennem, og Flertallet er til syvende og sidst blevet staaende ved Navnet „Danmarks Nationalbank“. „Danmarks Nationalbank“, det er vel det Navn, der kommer det nuværende nærmest og alligevel fortæller Omverdenen, at der er foregaaet en Forandring med Nationalbanken. At blive staaende ved det nuværende Navn „Nationalbanken i Kjøbenhavn“ synes man ikke vil være klogt. Jeg maa anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 35, hvorefter Banken kommer til at hedde „Danmarks Nationalbank“.

Jeg ønsker ikke paa nærværende Tidspunkt at gøre yderligere Bemærkninger til det foreliggende Forslag. Det er mig en

Glæde, at i alle Tilfælde de tre Partier er blevet enige om at gennemføre denne vigtige Lov. Det havde sikkert været bedre, om denne Enighed var skaffet til Veje for to Aar siden, men det nytter det jo ikke at tale om; nu er der altsaa Enighed mellem de tre Partier, og Forslaget kan gennemføres. Efter hvad Det konservative Partis Formand har meddelt i Udvalget, vil Forslaget ogsaa kunne gennemføres i Landstinget, og jeg kan ved denne Lejlighed kun takke Det konservative Folkeparti for villig og god Medhjælp under Behandlingen af denne Sag i denne Samling.

Himmelstrup: Som det fremgaar af den foreliggende Betænkning, deltager det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, ikke i Flertalsindstillingen, som gaar ud paa at gennemføre det her foreliggende Forslag. Jeg vil gerne begynde med at sige, saadan som jeg har sagt det under første Behandling af denne Sag og ogsaa i Fjor, da Sagen var til Behandling, at det i og for sig ikke er principielle Betæneligheder med Hensyn til selve Forslaget om Opbygningen af den nye Bank, der afholder os herfra. Vi har jo tidligere fra vor Side givet Tilslutning til den Hovedlinie, paa hvilken Regeringsforslaget er bygget, som gaar ud paa, at man skal ophæve den gamle Seddelbank, der har bestaaet siden 1818 som en privat Aktiebanc, og at dens Funktioner skal overgaa til en selvejende og selvstyrende Institution, idet man udløser de gamle Aktionærer og den Aktiekapital, som har været i Selskabet, med en fast forrentelig Obligationskapital i Forholdet 1 til 2. Jeg tror, at det i Virkeligheden er en rimelig Ordning, der her bliver truffet. Jeg tror, at Ordningen maa betragtes som tilfredsstillende ogsaa for den gamle Banks Aktionærer. Men altsaa det rent principielle er ikke det, der har voldt os Betæneligheder. Vi har, som sagt, tidligere givet Tilslutning dertil, og for saa vidt adskiller vor Stilling sig fra den, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har indtaget, idet han har stillet Forslag om en Seddelbank efter et helt nyt Princip og paa en helt ny Basis.

Naar det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, imidlertid ikke har kunnet slutte sig til Flertalsindstillingen — og det til Trods for at vi altsaa ikke har nærret principielle